

DE STER

No. 8 AUGUSTUS 1962

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Hazerswoude

Watermoleu

62ste JAARGANG

Nr 8

INHOUD:	Blz.
De vraag van de maand	231
De dood	233
Conferentie - Sprokkels	234
Broederschap	239
Kent ge Uw Evangelie	240
Geef hun uw steun	243
Uit de Hollandse Ring	244
De verblijfplaats van boze geesten en van de geestenwereld	245
Een nieuwe leider	249
Indrukken over de Tempelreis juni 1962	251
Districtsconferenties	252
Het werk in de Zwitserse Tempel . . .	253
Korte verhalen	254
Gebeurtenissen in de zending	255
Het zoeken naar onverdiend geluk . . .	260

Redacteur: J. HENRY VOLKER, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54 Driebergen

Administratie: Amersfoortsestraatweg 214, Huizen N.H.

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

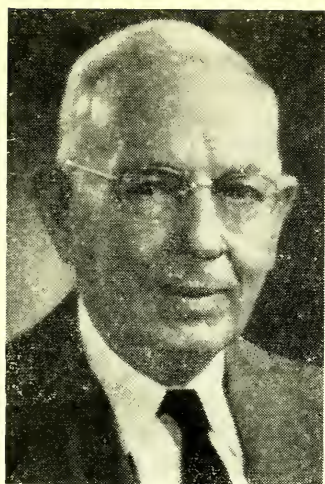
GIRONUMMER 274746 - AMSTERDAMSCHER BANK

BIJKANTOOR LAREN N.H. - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

★

VRAAG: „Jezus zeide tot de Nephieten dat Hij met vuur en met de Heilige Geest zou dopen, doch deze verklaring schijnt er op te wijzen, dat zulk een doop werd verricht zonder oplegging der handen. In het Boek van Mormon is een aanwijzing, dat Jezus de Lamaniëten op gelijksoortige manier doopte en hen bediende, maar het opleggen der handen voor het ontvangen van de Heilige Geest wordt toch niet genoemd. Wij leggen voor het verlenen van de gave van de Heilige Geest steeds de handen op, en ondanks de regel zeide de Heiland tot de Nephieten: „Ik zal u dopen met vuur en met de Heilige Geest. Zondt U ons dit willen verklaren”?

ANTWOORD: Het is waar, dat de Heer Joseph Smith gebod, dat zij, die voor vergeving van zonden zijn gedoopt, door handoplegging de gave des Heiligen Geestes zullen ontvangen. Zo wordt het dan ook in de Kerk gedaan. Dit bewijst echter niet, dat de gave van de Heilige Geest niet zonder handoplegging kan worden ontvangen, ofschoon wij wel aannemen, dat dit de algemene gewoonte was van de Kerk in vroeger dagen. Toen enige discipelen in Corinthe, die beweerden dat zij gedoopt waren naar Paulus werden gebracht, vroeg hij hun: „Hebt gij den Heiligen Geest ontvangen als gij geloofd hebt”? Zij antwoordden: „Wij hebben zelfs niet gehoord of er een Heilige Geest is. „Toen vroeg Paulus: „Waarin zijt gij dan gedoopt”? En zij zeiden: „In den doop van Johannes”.

Paulus begreep uit dit antwoord dat er iets niet in orde was, daarom doopte hij hen opnieuw, waarna hij hun de handen oplegde en de Heilige Geest op hen overdroeg. (Hand. 19 : 2-6). Dit behoeft evenwel, door de eeuwen heen, niet de algemene gewoonte te zijn geweest. Toen Jezus nog met zijn discipelen was, zeide Hij, kort voor zijn kruisiging

tot hen: „Indien gij Mij liefhebt, zoo bewaart mijne geboden: en Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u eenen anderen Trooster geven, opdat hij bij u blijve in der eeuwigheid, namelijk den Geest der waarheid, welken de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet hem niet en kent hem niet; maar gij kent hem, want hij blijft bij ulieden en zal in u zijn”. (Joh. 14 : 15-17). „Maar wanneer die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, hij zal u in al de waarheid leiden; want hij zal van zichzelf niet spreken, maar zoo wat hij zal gehoord hebben, zal hij spreken en de toekomstige dingen zal hij u verkondigen” (Joh. 16 : 13). Met deze woorden beloofde de Heiland zijn discipelen, dat zij met de gave van de Heilige Geest gezegend zouden worden, wanneer Hij van hen heenging, en alvorens Hij dat deed, staat er geschreven dat Hij. . . op hen blies, en tot hen zeide: „Ontvangt den Heiligen Geest”. (Joh. 20 : 22). Blijkbaar was dit even doelmatig als het opleggen der handen. Bij het lezen van de Schriften ontdekken wij, dat de Heer aan sommige van zijn uitverkoren dienstknechten volmacht verleende en hun buitengewone macht schonk zonder hun de handen op te leggen, maar alleen door zijn gesproken woord. Op deze wijze verkreeg Elia de sleutelen van de macht in het priesterschap om de doden op te wekken, de zieken te genezen, de hemelen te sluiten, zodat het meer dan drie jaar lang niet regende, alleen op zijn woord. Bovendien had hij de macht vuur uit de hemel te doen nederdalen om de vijanden van de Kerk te vernietigen. Hierover sprekende, zeide Jacobus „Elia was een mensch van gelijke bewegingen als wij, en hij bad een gebed dat het niet zoude regenen, en het regende niet op de aarde in drie jaren en zes maanden”. (Jac. 5 : 17). Een dergelijke volmacht gaf de Heer ook aan Nephi, de zoon van Helaman, die eveneens macht had de hemelen te sluiten en andere machtige werken te verrichten, eenvoudig wegens zijn geloof en het gebod des Heren. (Helaman 10 : 7). Deze wonderbare macht werd slechts aan enkele dienstknechten des Heren geschonken.

Wij kunnen terecht geloven, dat de Heer de gave van de Heilige Geest door andere middelen kan schenken dan door handoplegging, indien de omstandigheden dit nodig maken. Ofschoon het gebruikelijk is de handen op te leggen, staan er vele voorbeelden in de Schriften opgetekend, waar goddelijke volmacht aan de profeten door het goddelijk woord werd gegeven. In het geval van de verzamelde menigte bij de tempel tijdens de verschijning van de Heer, lezen wij ook dat engelen neerdaalden, de kleine kinderen omringden en hen dienden.

Een nauwkeurige lezing van de eerste hoofdstukken van 3 Nephi doet ons zien, dat Nephi, de kleinzoon van Helaman, met andere getrouwe broederen, ijverig onder het volk arbeidde vóór de kruisiging van de Heer. Zij doopten allen, die nederig waren en zich van hun zonden bekeerden. Zij hadden macht om te bevestigen, te genezen en zelfs om de doden op te wekken, doch na de kruisiging van de Heiland kwam er een nieuwe orde van zaken. De wet van Mozes nam een einde en

daarmede het dierenoffer. De volheid van het evangelie deed haar intrede. In deze nieuwe orde werd het daarom nodig voor allen, die tevoren waren gedoopt, opnieuw gedoopt te worden. Nephi en zijn volgelingen waren ongetwijfeld gedoopt en bevestigd, anders hadden zij geen dienst in het priesterschap kunnen doen en zouden zij de wonderen, die zij hadden verricht, niet hebben kunnen verrichten. De toestand waarin de Nephieten en Lamanieten verkeerden, was precies dezelfde als die, welke vlak voor de organisatie van de Kerk in april 1830 bestond. Een zeker aantal broeders en zusters was gedoopt, onder wie Joseph Smith en Oliver Cowdery, die onder leiding en op bevel van Johannes de Doper waren gedoopt, voordat er een Kerk bestond. De doop is een intrede in de Kerk, even zeer als voor de vergeving van zonden. In de nieuwe orde beval Jezus Nephi en ook de anderen van de twaalf om te worden gedoopt, waarna alle mensen werden gedoopt. Het verlenen van de gave des Heiligen Geestes volgde daar natuurlijk op, behalve voor hen, die tevoren waren gedoopt en bevestigd. Wij kunnen er zeker van zijn, dat Jezus geen enkele noodzakelijke verordening over het hoofd zag, toen Hij Lehi's nakomelingen na zijn opstanding bezocht. Zijn bezoek aan deze mensen was een heerlijke beleving en wij vernemen uit wat geschreven is, dat de mensen van dat geslacht alle dagen hun levens getrouw bleven, in de geest van geloof en nederigheid wandelend en geleid door de zegeningen, die komen door de gave des Heiligen Geestes.

De Dood

Wat wij leven noemen, is een reis naar de dood en wat wij dood noemen, is een paspoort voor het leven. De ware wijsheid dankt de dood voor wat hij neemt en nog meer voor wat hij brengt. Laten wij dus, als schildwachten, waakzaam zijn, omdat wij niet zeker zijn, en kalm omdat wij zijn voorbereid. Er is aan de dood niets schrikwekkends dan zijn gevolgen en die hebben wij zelf in de hand. Het kortste leven is lang genoeg, indien het tot een beter leven voert, en het langst leven is kort, als dat niet zo is.

Conferentie - Sprokkels

(Uittreksels uit toespraken, gehouden tijdens de grote algemene conferentie te Salt Lake City in april 1962)

DE GODDELIJKE KERK

„... Het evangelie vraagt aan de sterken de lasten van de zwakken te dragen, en de voordelen, hun door de meerdere kansen in het leven gegeven, voor het algemeen belang te gebruiken, opdat het gehele peil van de mensheid verhoogd moge worden en de weg naar hoger geestelijk leven door de zwaksten en ongeleerdsten even zeer kan worden bewandeld als door de sterken en beter onderlegden. De Heiland veroordeelde schijnheiligheid en prees oprechtheid. Hij leerde ons, dat als het hart rein is, de handelingen daarmee in overeenstemming zullen zijn. Zonden — liegen, stelen, oneerlijkheid, overspel e.d. — worden allereerst in gedachten begaan.

Zaai een gedachte, gij oogst een daad,
Zaai een daad, gij oogst een gewoonte.
Zaai een gewoonte, gij oogst een karakter,
Zaai een karakter, gij oogst een eeuwig lot.

Jezus leerde, dat een onbesmet karakter het edelste doel in het leven is. Niemand kan in ernst besluiten de leringen van Jezus van Nazareth in zijn dagelijks leven in praktijk te brengen zonder op te merken dat zijn aard verandert. De uitdrukking „herboren” heeft een diepere betekenis dan vele mensen er aan hechten. Dit veranderde gevoel is misschien niet te beschrijven, maar het is werkelijk. Gelukkig de mens die waarlijk de verheffende macht heeft gevoeld, die het gevolg is van zijn nader komen tot de Heiland... Ik geloof, dat ondanks de „nieuwe geboorte” met als gevolg een nieuw leven, nieuwe levenskracht en nieuwe zegeningen, de oude zwakheden toch nog aanwezig zijn. De tegenstander ligt op de loer, gereed om aan te vallen en ons in onze zwakste zijde te treffen... Hij zal ons daar aantasten, waar onze weerstand het kleinst is. Dat kan zijn het steeds weer terugvallen in gewoonten, waar wij jaren lang aan hebben toegegeven of het terug verlangen naar de pijp of sigaret, die wij, als we oprecht zijn geweest, bij de doop besloten in de ban te doen. En wanneer dat verlangen weer terugkomt, nadat wij burgers van Gods Koninkrijk zijn geworden, zullen wij misschien in dat ogenblik van verleiding tot onszelf zeggen: „Ik ben nu wel van plan geweest dit na te laten, maar voor deze ene keer zal ik het nog maar eens doen; deze keer telt niet mee. „Dat is dan het ogenblik, waarop wij — evenals Christus deed — moeten zeggen: „Satan, ga achter mij”!

President David O. McKay

OPENBARING: GISTEREN EN VANDAAG

„... Sedert de herstelling van het evangelie in 1830 weerspiegelen God's handelingen met zijn kinderen een hoge mate van gelijkheid met iedere voorgaande bedeling van het evangelie. Deze overeenkomst is in twee opzichten treffend: ten eerste: vervolging en ten tweede: openbaring. Zijn volk is in alle tijdperken met tegenspoed beproefd geworden. De vervolgingen gaan door en zo is het ook met openbaring. Kunnen wij met de andere bestaande kerken zeggen: „De hemelen zijn gesloten, er is, sinds Johannes het boek der Openbaringen voltooidde, geen verdere openbaring meer”? Wij weten en geven de wereld getuigenis er van, dat het standhouden van ons geloof in God afhankelijk is van Zijn leiding in deze tijd. De mens is machteloos, wanneer hij alleen wordt gelaten met alleen de openbaringen uit het verleden! Zonder hedendaagse openbaringen zouden de fundamenten, waarop de laatste Bedeling van de Volheid der Tijden is gebouwd, bezwijken. Er kan zonder openbaring geen volheid van het evangelie zijn, nu niet en nooit.

Ik wilde wel, dat de wereld de woorden van de Heiland tot Petrus en de andere apostelen begreep. Deze verstaan zou betekenen dat men wist dat de ware kennis omtrent God op actuele openbaring moet berusten. Wij herinneren ons allen het antwoord van Petrus op de vraag van Jezus in Mattheüs 16: „... Maar wie zegt gij dat Ik ben?

„En Simon Petrus antwoordde en zeide: „Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods”.

„En Jezus antwoordde en zeide tot hem: „Zalig zijt gij, Simon bar Jona, want vleesch en bloed hebben u dit niet geopenbaard, maar mijn Vader die in de hemel is”. (Matth. 16 : 15-17).

Petrus was door God aangewezen om openbaring voor de Kerk te ontvangen, zo lang God hem als hoofd van de Kerk zou handhaven. Hij werd vervolgd en stierf de marteldood. Petrus werd door Johannes opgevolgd. God gaf toen aan Johannes, als hoofd van de Kerk, zijn openbaringen. Het laatste boek van het Nieuwe Testament bevat de openbaringen, die Johannes ontving. Hij werd naar het eiland Patmos verbannen, nadat hij vervolgd was, voordat deze openbaringen werden gegeven.

Paulus zegt tot de Efeziërs in hoofdstuk 2, dat de Kerk is „gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste hoeksteen, op welke het geheele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot eenen heiligen tempel in den Heere”. (Ef. 2 : 20-21).

Jezus Christus, de uiterste hoeksteen, bevestigt zijn leiderschap en leidt zijn Kerk door zijn heilige gedachten en wil aan zijn dienstknecht de profeet, het hoofd van de Kerk, de presiderende hoge priester hier op aarde vandaag, te openbaren. Indien openbaringen moesten ophouden, waarom was de dood van Christus dan het keerpunt niet in plaats van

de verandering, die Johannes, de laatste der apostelen, onderging? Waarom was het nodig om openbaringen aan de apostelen na de hemelvaart van Christus te laten voortduren?

De roeping van een profeet is om te profeteren. Maar hoe kan een profeet profeteren, als er geen openbaring is? Waarom zou Paulus de nadruk leggen op de noodzakelijkheid van apostelen en profeten in de Kerk, als er geen openbaringen meer zijn? Deze vragen brengen de onderzoeker in een lastig parket, als hij de mogelijkheid van openbaring ontkent. Wanneer openbaringen van God ophouden, treedt de afval op; de mens wordt alleen gelaten. Het zekerste bewijs van afval is de verklaring, dat de hemel gesloten is en openbaringen van God aan de mens hebben opgehouden. Wij zeggen tot de wereld, dat deze bewering een waarheid is, die voor zich zelf spreekt.

Zijn de problemen van deze tijd zo eenvoudig, dat wij geen hulp uit de hemel nodig hebben? Wij weten, dat God almachtig is. Waarom zou Hij de hemelen voor altijd voor ons sluiten, na de translatie van Johannes, en zijn kinderen op aarde niet langer de zegen van zijn onbegrensde macht schenken, zoals Hij vroeger wel deed? De positie van Joseph Smith is zeer wel te vergelijken met die van Mozes, in het oprichten van de Kerk in deze Bedeling van de Volheid der Tijden. Hij en zijn mensen hadden in vele gevallen van vervolgingen te lijden, even intens als die, welke het oude Israël onderging onder de Egyptische heerschappij en later tijdens de veertigjarige omzwerving in de wildernis. Joseph Smith werd van zijn vijftiende tot zijn acht en dertigste jaar vervolgd, waarna hij vermoord werd. Hij bezegelde zijn getuigenis met zijn bloed. Zoals Mozes in zijn dagen, is Joseph Smith in deze tijd de ontvanger van de openbaringen van God geweest, welke hem in staat stelden de oprichting van God's Kerk en koninkrijk op aarde te leiden.

President Henry D. Moyle

NIEUW BEWIJS VOOR HET BOEK VAN MORMON

„... Wij, als Heiligen der Laatste Dagen, hebben altijd geloofd, dat de Polynesiërs afstammelingen van Lehi en bloedverwanten van de Amerikaanse Indianen zijn, de tegengestelde theorieën van andere mensen ten spijt. Vanaf het begin van onze kerkgeschiedenis hebben wij daarom een meer dan gewone belangstelling voor dat volk gehad. Maar nu is deze belangstelling zeer levendig. Onderzoekingen van beroemde geleerden, onlangs gedaan, hebben nieuw licht op hen geworpen. De nieuwe opgedane kennis toont zonder enige twijfel aan, dat de Polynesiërs van Amerika kwamen, dat zij in vele opzichten nauw verwant zijn aan de Amerikaanse Indianen en dat hun tradities en genealogie dit zelfs uitwijzen.

Deze gedachte leeft onder de geleerden van deze tijd zo sterk, dat een van hen, Thor Heyerdahl, die op een vlot de *Kon Tiki* van Amerika

naar de Polynesische eilanden zeilde, een van zijn boeken de titel *Amerikaanse Indianen in de Stille Zuidzee* gaf.

Behalve hij zijn er nog andere schrijvers, die bevestigen, dat er alle reden is om te geloven, dat de Polynesiërs direct verwant zijn aan de Amerikaanse Indianen, dat zij van de Amerikaanse kust westwaarts zeilden en hun gewoonten, hun voedsel en hun godsdienst met zich meenamen, die alle een blijvende stempel op Polynesië hebben gedrukt. De meesten van u hebben de grote stenen pyramiden of foto's daarvan gezien, die door archaeologen in Mexico, Centraal- en Zuid-Amerika zijn ontdekt. Pyramiden van bijna dezelfde structuur zijn in Polynesië gevonden. Ik zag er zelf een de vorige maand.

Stenen wegen, zo kenmerkend voor het Amerika uit het pre-Inca tijdperk, vinden we in sommige van de Zuidzeeeilanden terug. Reusachtige stenen standbeelden, zoals die in de landen van Zuid-Amerika worden aangetroffen, zijn nu ook op de Polynesische eilanden ontdekt, met kentekenen, zo gelijksoortig, dat aan hun gemeenschappelijke bron niet kan worden getwijfeld. Dit geldt ook voor de vele bouwsels, die op het Paaseiland worden gevonden.

De zoete aardappel, de kumara of kumalla geheten, is, zoals de botanici nu ontdekt hebben, dezelfde plant, die in Zuid-Amerika groeit en men heeft bovendien aanwijzingen over de manier, waarop zij van Peru naar de Zuidzeeeilanden werd overgebracht.

Van katoen, cocosnoten, ananas en papaya wordt eveneens het spoor gevolgd van Polynesië naar Amerika, door plantkundigen, die nu verkondigen, dat de Polynesische variëteiten van deze planten nakomelingen van planten in Amerika zijn. In deze tijd zijn nu ook de oceaanstromingen nagegaan door voorwerpen te laten drijven naar Polynesië van twee plaatsen in Amerika uit, de ene is aan de Pacific in het Noordwesten en de andere in de omgeving van Midden- en Zuid-Amerika. Grote denneboomstammen zijn in de Hawaïi, de Marshall en Caroline eilanden aangetroffen. Hawaïïans en andere Polynesiërs hebben kano's van die boomstammen gemaakt en daarmee gaan zij van het ene eiland naar het andere. Deze bomen groeien niet in Polynesië; zij kwamen van de noordwestkust van Amerika met de oceaanstroming mee. Dat is te meer opmerkelijk, wanneer we zien, dat gewoonten en huishoudelijke artikelen, de Indianen van de noordwestkust eigen, op grote schaal in Polynesië zijn aangetroffen.

Te boek gestelde beschrijvingen van fortificaties op sommige van de Polynesische eilanden herinneren ons aan hoofdstukken in het Boek van Mormon, waar de versterkingen worden beschreven, die door de grote generaal Moroni in het oude Amerika werden gebouwd.

Woorden en plaatsnamen van de Polynesiërs van de verschillende eilandengroepen zijn, zoals men nu heeft bevonden, gelijk aan die van de vroegere bewoners van Peru; vele ervan zelfs gelijk in spelling en uitspraak.

Een van deze woorden is *Kanakana*, de naam van een godheid van zowel de Inca's als de Polynesiërs. Deze naam betekent helderheid of licht of kennis of intelligentie. Zij geloofden dat de heerlijkheid Gods intelligentie was en daarom noemden zij hem zo. Dit merkt men in zowel de Pre-Inca als de Polynesische godsdiensten op. Er zijn nog meer overeenkomsten in de godsdiensten van deze twee streken. Beiden geloven in de schepping door de Almachtige. Beiden geloven, dat de eerste man de vader van alle levenden en de eerste vrouw de moeder van alle levenden was. Zij spraken ook zo over hen. Zij geloven in de zondvloed. Zij nemen een verzoening door een Heiland aan. Beiden geloven in een blanke God, die tot hun voorvaderen kwam en machtige wonderen deed. Zij geloven in het levende water, dat door de Heiland gegeven wordt.

De eilanders zeggen, dat hun voorouders uit het oosten kwamen, uit een land met hoge bergen en plateaus, wat overeenkomt met de beschrijving van de westkust van Zuid-Amerika. In beide streken zijn doopvonten gevonden. De begrafenisgebruiken hebben veel overeenkomst met elkaar. Beide groepen geloofden in een almachtig regerende Drie-eenheid. In Polynesië is een geschiedenis, die ons aan die van de broeder van Jared herinnert.

Het belangwekkendste van wat Heyerdahl en andere geleerden vermelden, die een ernstige studie maakten van de Polynesiërs en hun verwantschap aan de Amerikanen, is dit: Vóór de komst van de Spanjaarden waren er bruine en blanke mensen in Amerika. De blanken waren wit als sneeuw en hadden bruin, blond of rood haar, niet geverfd of op andere wijze behandeld. Blanken zo wel als bruinen emigreerden van Amerika naar Polynesië en sommigen van deze blanken woonden op de eilanden ten tyde van de eerste ontdekkingsreizigers, die hen zagen en over hen schreven. Dit feit is met betrekking tot het Boek van Mormon van grote betekenis. Deze blanke eilandbewoners hadden baarden en hun gezichten leken op die van Europeanen. Nu zeggen de Anthropologen dat zij van Kaukasische afkomst zijn. Ofschoon zij nu zijn uitgestorven, vertellen de overleveringen van de inboorlingen van hen, evenals de geschriften van de eerste ontdekkingsreizigers.

Heyerdahl hoorde van de burgemeester van het Paaseiland dat er vroeger twee soorten mensen zijn geweest — blank en bruin — en dat de blanken werkelijk blank waren, met licht gekleurd haar, geen albino's. Kapitein Cook heeft enkele van die blanke inboorlingen op zijn reizen gezien en beschreven. Een van hen kwam aan boord van zijn schip. De andere inboorlingen vertelden Kapitein Cook dat die blanke inboorling hun opperhoofd was en van goddelijke afstamming en daarom in hoge ere werd gehouden.

Maar waar kwamen die blanken vandaan en hoe bereikten zij deze eilanden? Er is bewijs genoeg dat zij uit Amerika kwamen. Doch waren er blanken in Amerika vóór de komst van de Spanjaarden? Pedro Pi-

zarro, kroniekschrijver van de Spaanse overweldigers, schreef, dat waar de meeste Indianen in de Andes klein en bruin van uiterlijk waren, de leden van de regerende Inca-familie groot en blanker van huid waren dan de Spanjaarden zelf. Die blanke Inca's, zegt Pizarro, waren werkelijk blank, geen albino's, met zachtblond, bruin of rood haar. Archaeologen hebben nu mummies gevonden, die dit bewijzen. De mummies waren goed geconserveerd en hadden blond, bruin of rood haar. Kleurfoto's van deze mummies zijn wijd en zijd verspreid en ook in Salt Lake City verkrijgbaar. Zij zijn het werk van anthropologen, die in geen enkele betrekking tot de Kerk staan. Pizarro vroeg de Inca's van zijn tijd wie deze blanke mensen waren en hij kreeg ten antwoord, dat zij de laatste afstammelingen waren van een goddelijk ras van blanke mannen met baarden. Zij heetten *Viracocha* of zeeschuim, omdat zij zo wit waren. Wij leven heden ten dage in een tijdperk van onderzoek, van ontdekkingen, van kennis. Deze nieuwe kennis getuigt ervan, dat in Amerika Nephieten en Lamanieten leefden. Ongeacht de namen, die de geleerden of de vroegere Inca's hun geven en gaven, voor ons waren zij Nephieten en Lamanieten. Deze nieuwe kennis getuigt er ook van, dat beiden, Nephieten en Lamanieten van Amerika naar Polynesië emigreerden en dat hun gebruiken en hun geloof met het Boek van Mormon verband houden.

Voor mij is het een hernieuwde getuigenis dat het Boek van Mormon waar is, dat Joseph Smith een Profeet van God was, dat het evangelie waar is en dat Jezus van Nazareth werkelijk de Christus is, de Blanke God, zowel door de Polynesiërs als door de vroegere Amerikanen gekend, en dat zijn komst in Amerika, na zijn opstanding in Palestina, de basis is van de godsdienst van de vroegere Amerikanen en de vroegere Polynesiërs.

Het is verheffend te zien hoe de bewijzen komen uit onvermoede bronnen, bewijzen, die stuk voor stuk ons heilig geloof schragen. Niet dat wij voor ons geloof daarvan afhankelijk zijn, maar wij verwelkomen hun ondersteunende invloed.

Elder Mark E. Petersen

Broederschap

In antwoord op de eeuwen oude vraag: „Wie is mijn naaste”?
heeft iemand eens dit gezegd: „Er is een groot verschil tussen
het steken van uw neus in andermans zaken en het leggen van
uw hart in andermans problemen”.

Kent ge Uw Evangelie?

x

„Zoals wij de vorige keer hebben afgesproken”, zo begint mijnheer Keizer, nadat het gezelschap heeft plaats genomen en de vergadering met een kort gebed is geopend, „zouden wij het deze avond hebben over de leer van de erfzonde en het ontstaan daarvan. U herinnert zich, dat ik in onze vorige bijeenkomst zeide, dat de leer van de predestinatie van Augustinus, een Kerkvader uit de vierde eeuw, afkomstig was en dat hij een grote invloed op de denkwijze van de Rooms-Katholieke en Protestantse theologen heeft uitgeoefend en nog uitoefent. Het is zelfs zo — en nu citeer ik James Barker in zijn „The Divine Church” — dat in de leer van Augustinus en niet hoofdzakelijk in de Schriften, de leerstellingen van zowel de Protestantse als de Rooms-Katholieke Kerk zijn geworteld.

De beroemde Romeinse redenaar Cicero heeft eens gezegd: „Er is geen einde aan een discussie, die van een valse grondslag uitgaat”. En zo is het. De theologen uit de tijd van Augustinus en die van eeuwen daarna, hielden lange betogingen, bestreden elkander en kwamen nooit tot een bevredigende oplossing, die, omdat er toch eenmaal een einde aan het geharrewar moest komen, tenslotte door overmacht werd afgedwongen. Augustinus, evenmin als de anderen door openbaring geleid, maakte onvermijdelijk de fout, waar Cicero op wees. Ook hij ging van een verkeerde grondslag uit in zijn beschouwingen over wat hij noemde „de erfzonde”.

Die naam erfzonde of „oorspronkelijke zonde” is van hem afkomstig en vindt men niet in het Nieuwe Testament. Niet door openbaring, maar door redenering kwam hij op dat begrip erfzonde. Welke was nu de valse grondslag, vanwaar hij uitging en die hem tot dat begrip voerde? In het boek „The Divine Church” lezen we o.a.: „In zijn denkwijze stelde Augustinus voorop, dat God de mens schiep uit niets. Hij redeneerde: „Aangezien God almachtig, alwijs en goed is, moet de mens, die Hij heeft geschapen, ook goed zijn, want God kan niets met het kwade van doen hebben. Maar de mens is boos. Hoe dan kwam de zonde in de wereld, als God de mens goed maakte?

Augustinus propageerde het denkbeeld, dat de zonde in de wereld kwam door de val van Adam, welke val het karakter, het wezen van de mens bedierf en die hij „de oorspronkelijke zonde” noemde. God maakte Adam en Eva goed, maar zij waren vrij om te zondigen en zo kwam de zonde in de wereld, door uitoefening van de vrije wil”.

Hier houdt mijnheer Keizer met lezen op en van deze gelegenheid maakt mijnheer Jansen gebruik zijn hand op te steken.

„Dat is curieus”, zegt hij. Als ik goed heb geluisterd, is Adam, door

God geschapen, één en al goed, want God schiep en schept alleen maar dat wat goed is, nietwaar?

„Ja, zo zegt Augustinus het”.

„Maar hoe kon Adam dan zonde bedenken, laat staan bedrijven?

„Dat is een van de grootste moeilijkheden”, antwoordt mijnheer Keizer, „waarvoor Augustinus door zijn foutieve premisse zich geplaatst zag. Wij hebben de vorige keer gezien hoe hij met zijn „genadeleer” de plank missloeg en nu, met zijn „oorspronkelijke zonde”, raakt hij nog verder van de weg af. Want het is precies zoals U vraagt: „Hoe kon Adam zonde begaan, terwijl hij zelfs niet in staat was er aan te denken? Want volgens Augustinus had God alles wat Adam was en in hem was, geschapen en alles was dus GOED. Zijn geest, zijn wil, zijn denkwijze, kortom Alles! Aldus uitsluitend met het goede toegerust en met de wil om goed te doen, moet het voor hem onmogelijk zijn geweest kwaad te doen. Hij kwam er dan ook niet uit en deed de zaak af met de woorden: „Een onbegrijpelijk mysterie”! Niettemin stond het bij hem als een paal boven water vast, dat Adam door zijn val de zonde in de wereld had gebracht. Die „oorspronkelijke” zonde nu, ging op al zijn nakomelingen over; zij erfden die zonde van hem, vandaar de naam erfzonde. Deze erfzonde is volgens Augustinus de ingeboren neiging om zonde te doen, met welke neiging het gehele nageslacht van Adam ter wereld kwam, behalve Christus, Die door de Heilige Geest was verwekt en uit een reine Maagd was geboren. Uit deze oorspronkelijke of erfzonde zouden dan alle werkelijke zonden noodzakelijkerwijs voortvloeien. Augustinus had natuurlijk zijn voor- en tegenstanders. De laatsten beschuldigden hem, dat hij eigen leerstellingen verkondigde, waar zij groot gelijk in hadden. Om enig idee te krijgen, hoe wij ons die overdracht van zonden moeten voorstellen, zal ik U de verklaring van de Protestantse theoloog Schaff voorlezen (ik citeer weer uit „The Divine Church”): In Adam degenererde de menselijke aard en dus ook allen, die deze natuur of deze aard van hem erfden, die in hem waren als de vrucht in de kiem en die opgroeiden, als het ware één persoon met hem. . . . Hij veranderde dus een soort voor-bestaan van alle nakomelingen van Adam in hemzelf, zodat zij werkelijk en persoonlijk in hem zondigden, ofschoon onbewust. . . . onze zonde en schuld en lichamelijke dood is een straf, die zelfs op pasgeboren kinderen rust, daar het een straf was, die aan Adam was opgelegd. De nakomelingen van Adam worden dus niet gestraft voor de zonden van een ander, doch voor de zonde, die zij zelf in Adam bedreven. Deze opvatting grondt Augustinus op een verkeerde interpretatie van Romeinen 5 : 12”. Hier steekt Lucy de hand op.

„Ik bedoel niet iets te vragen”, zegt ze. „Ik wilde alleen maar zeggen: „Wanneer we gaan proberen onzin te verkaren, komt er nog meer nonsens tevoorschijn”.

„Een snedige opmerking van Lucy”, merkt mijnheer Keizer op. „Om

nu het onderwerp van deze avond in 't kort samen te vatten: De leer van de erfzonde vinden we dus weergegeven in de toelichting van de theoloog Schaff en het ontstaan ervan hebben we te danken, of liever te wijten aan de Kerkvader Augustinus, die van een valse grondslag uitgaande, zijn theorie bouwde.

„Maar”, zo vraagt mevrouw Jansen nu, „wat was er eigenlijk verkeerd aan en welke is dan de juiste grondslag? Is het dan niet zo, dat alles wat God geschapen heeft, goed was? Ik herinner me in Genesis te hebben gelezen (neemt haar bijbeltje) . . . hier is het: „En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed”. (Gen. 1 : 31).

„Een uitstekende vraag van mevrouw Jansen”, antwoordt mijnheer Keizer. Helaas hebben wij geen tijd meer om die behoorlijk te bespreken, want voor een goed begrip van de zaak zullen wij ons ook op een ander terrein moeten begeven. Ik stel daaom voor de vraag van mevrouw Jansen tot de volgende bijeenkomst te bewaren. In de tijd, die ons nog rest, wil ik nog even terugkomen op wat ik enige ogenblikken geleden zeide, namelijk, dat het voor Augustinus als een paal boven water stond, dat Adam door zijn val de zonde in de wereld had gebracht. Deze zin, in samenhang met wat er aan vooraf gaat, kan de indruk wekken, dat ik er mee wilde zeggen, dat Augustinus er ook hier geheel naast was. Dat is natuurlijk niet zo, door Adam's val is de zonde inderdaad in de wereld gekomen. Paulus zegt het en ik zou hem niet graag tegen spreken. Paulus bedoelde het alleen anders dan Augustinus. Als Adam niet gevallen was, zou er in de wereld geen zonde zijn, want er zou niemand wezen om die te begaan. Augustinus had de brieven van Paulus bestudeerd en dus ook de woorden in Romeinen 5 : 12, die als volgt luiden: „Daarom gelijk door éénen mensch de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood, en alzóó de dood tot alle menschen doorgegaan is, in welken allen gezondigd hebben”. De laatste zinsnede „in welken allen gezondigd hebben”, legde Augustinus verkeerd uit. Hij dacht, dat met het woordje „welken” Adam werd bedoeld en allen dus deel hadden aan zijn zonde. Bijbelgeleerden zijn het er over eens, dat de vertaling van deze tekst niet helemaal juist is en dat er beter had kunnen staan „waarvoor” allen hebben gezondigd, of „omdat” allen hebben gezondigd. In de King James vertaling staat „for that all have sinned”. Wat Paulus precies bedoelde, wordt wellicht nog duidelijker als we Rom. 6 : 23 opslaan, waar we lezen: „De bezoldiging der zonde is de dood” — geestelijk en lichamelijk, mogen we er aan toevoegen. Geestelijk, omdat de zonde ons van God verwijdert en lichamelijk in de eerste plaats waar het een zonde betreft, die het lichaam rechtstreeks schaadt (onmatigheid, alcohol, tabak, liederlijke levenswijze) en overigens omdat er een voortdurende wisselwerking is tussen geest en lichaam. Overigens is de dood, als overgang naar een volgende levensfase, voor onze eeuwige vooruitgang noodzakelijk. Wij kunnen niet in dit kortstondig leven van al onze zonden verlost, niet

volmaakt worden. Daartoe zijn andere omstandigheden, andere ontdekkingen en meerdere vermogens om te leren en in ons op te nemen nodig dan wij hier op aarde hebben. Zo beschouwd is het brengen van de dood in de wereld geen zonde geweest, want het was Gods bedoeling, dat hij komen zou. Maar wij dwalen af. Laten wij tot Augustinus terugkeren. Hij verdwaalde hoe langer hoe verder in het woud van zijn speculatieve overpeinzingen.

„Ik heb zo het idee”, vervolgt mijnheer Keizer”, dat Augustinus zich met zijn erfzonde-theorie toch op glad ijs voelde. En om zich een steun in de rug te geven, beriep hij zich op de kinderdoop, die toen in de kerk zijn intrede begon te doen. Hij redeneerde: „Aangezien de doop voor de vergeving van zonden is en kleine kinderen, die geen zonde hebben, toch gedoopt worden, moet dat wel vanwege de „erfzonde” zijn.

De doop van kleine kinderen was echter een nieuwigheid, die pas in de vijfde eeuw algemeen in gebruik kwam. Augustinus trachtte dus de echtheid van een valse leerstelling te bewijzen door zich op een valse praktijk te beroepen.

Maar genoeg over Augustinus en zijn valse leerstellingen voor vanavond. Wij nodigen U vriendelijk uit de volgende keer weer aanwezig te zijn. Dan zullen wij de vraag van mevrouw Jansen bespreken en nu zou ik Willem willen vragen dit onderwerp voor ons te behandelen”. „Dat komt in orde, vader”, antwoordt Willem enthousiast.

A. D. J.

Geef hun uw steun

Niet lang geleden werden enige grote bomen, die op de hoek van South Temple en State street in Salt Lake City stonden, overgeplant. Het was daarna nodig om ze met lijnen te steunen, totdat zij goed vastgeworteld in hun nieuwe omgeving stonden. Zij kregen ook extra bemesting.

In zekere zin is een nieuw kerklid een overgeplant wezen in zo verre, dat het de steun behoeft van de oude leden van de Kerk. Dan zal de nieuwe bekeerling een getrouw lid worden. Als die steun niet wordt gegeven, zal hij misschien, wat zijn geloof betreft, doen als een overgeplante boom, die niet behoorlijk behandeld is.

Antoine R. Ivins

Uit de Hollandse Ring

Bij de foto, een bruiloft? een groot feest? zo veel gelukkige gezichten? Neen, mijn broeders en zusters en bekenden, de Hollandse Ring houdt haar 3 maandelijks gezellige avond, waarin het presidentschap en de Hoge Raad in familie-kring bijeenkomen. Dat onze patriarch en zijn vrouw hierbij ook aanwezig waren, was een grote gunst voor ons allen. Ditmaal was het feestje ten huize van de familie Meijer in Amsterdam. Op zo'n avond voelt men de hechte verbondenheid en de broeder- en zusterliefde die heerst in dit college.

De wet van het Evangelie is liefde.

En ons priesterschap moet zijn een grote uitdragende liefde en als wij dit volbrengen, zal de Vader zijn grote Zegen aan de Hollandse Ring niet onthouden.

Uw broeder in het Evangelie

H. H. Meijer

Lid van de Hoge Raad

*(Uittreksel uit een toespraak
van President Brigham
Young, 22 juni 1856 te
Salt Lake City)*

De verblijfplaats van boze geesten en van de geestenwereld

... Wij weten, want het is ons reeds lang geleden verteld, dat wij bestonden, voordat wij naar deze aarde kwamen. Onze geesten kwamen hier om lichamen op zich te nemen en de herinnering aan alles wat daar aan vooraf was gegaan, werd ons ontnomen. Ons is hier een korte periode van leven toegestaan. Wij bestaan hier; wij hebben leven in ons. Wanneer dat van ons wordt genomen, houdt het hart met kloppen op. Hier rijst natuurlijk de vraag: „Waar gaat onze geest heen, wanneer hij ons lichaam verlaat? Ik zal het u zeggen. Zij treden niet buiten de sfeer van deze aarde, waarop wij wonen. Ge leest in de Bijbel, dat wanneer de geest het lichaam verlaat, hij tot God gaat, die hem gegeven heeft. Vertel mij nu eens, waar God niet is. Dat kunt ge niet. Hoe ver zoudt ge moeten gaan om tot God te komen, indien uw geest van het lichaam was ontdaan? Zoudt ge uit deze sfeer moeten gaan om God te vinden? Indien God niet hier is, zouden wij deze plaats beter aan de goddelozen kunnen afstaan, want die willen daar zijn, waar God niet is. De Almachtige is hier door Zijn Geest, door Zijn invloed. Ik ben niet aan het noordelijke einde van deze plaats, maar aan de zuidkant, doch mijn invloed en mijn stem reiken tot alle delen er van. Op overeenkomstige wijze is ook God hier.

Wij lezen, dat de geest tot God gaat, die hem heeft gegeven. Laat mij deze tekst (Prediker 12 : 7 — Vert.) wat verduidelijken. Wanneer de geest zijn lichaam verlaat, is hij in de tegenwoordigheid van God de Vader; hij is dan gereed om geestelijke dingen te zien, te horen en te begrijpen. Maar waar is de geestenwereld? Zij is in het celestiale stelsel opgenomen. Kunt ge haar met uw natuurlijke ogen zien? Neen. Kunt ge de geesten in dit vertrek zien? Neen. Veronderstel eens, dat de Heer uw ogen aanraakt, zodat ge kunt zien, zoudt ge dan de geesten kunnen waarnemen? Ja, zo duidelijk als ge nu lichamen ziet. Indien de Heer het zou toestaan en het was zijn wil, dat het zou gebeuren, zoudt ge de geesten zien, die deze wereld hebben verlaten, zo duidelijk als Broeders Kimball en Hyde die goddeloze, van hun lichamen ontdane geesten in Preston, Engeland, zagen. Zij konden hen horen spreken en wisten wat zij zeiden. Konden zij hen horen met hun lichamelijke oren? Neen. Zagen zij die goddeloze geesten met hun lichamelijke ogen?

Neen. De volgende morgen konden zij hen niet meer zien, ook niet de dag daarvoor, noch op enige andere tijd. Door de Almachtige waren hun geestelijke ogen aangeraakt.

Wij mogen wel vragen, waar de geesten verblijven, over wie de duivel macht heeft. Zij zijn overal. Indien ge Noord-Amerika zoudt door-kruisen en zoudt kunnen zien, zoudt gij millioenen geesten ontwaren, die op dit continent geveld werden. Zouden wij de geesten zien van hen, die op aarde naar hun beste weten hadden geleefd? Ja. Zoudt ge de geesten van de goddelozen zien? Ja. Zoudt ge de geesten der duivelen kunnen zien? Ook die. Hun werd een aards lichaam ontzegd en dat is hun vloek, dat wil zeggen, gesproken naar de wijze der mensen, zij zullen zwervers op de aardbodem zijn, zij moeten buitenshuis vertoeven, zo lang zij leven.

Dat is de toestand, waarin de geesten verkeren, die naar de aarde werden gezonden, toen de opstand in de hemel plaats vond, toen Lucifer, de Zoon des dageraads, werd uitgeworpen. Waar ging hij heen? Hij kwam hier en met hem kwam een derde deel van de geesten in de hemel; niet een derde deel van alle bestaande geesten, doch een derde deel van hen, die voor deze aarde bestemd waren. Zij verzaakten Jezus Christus, de wettige erfgenaam en schaarden zich achter Lucifer en kwamen naar deze aarde. Zij waren de eersten. Zodra Moeder Eva haar intrede in het paradijs deed, was de duivel bij de hand.

Geen mens kan verhoging ontvangen, indien hij niet weet wat het kwade is, wat zonde, smart en ellende zijn, want niemand kan volgens enig ander beginsel een verhoging begrijpen, waarden en genieten.

Wanneer de geest van de mens het lichaam verlaat, of hij nu een Profeet is of de grootste ellendeling die er bestaat, gaat hij naar de geestenwereld. De geest van de Profeet Joseph is dicht bij de Heiligen der Laatste Dagen, hij is druk bezig met het prediken aan de geesten in de gevangenis en met het bereiden van de weg voor de verlossing van de naties der aarde, van hen, die vóór de herstelling van het Evangelie door hemzelf in deze tijd, in duisternis leefden.

Hij heeft evenveel werk te doen als ik en iedere goede Heilige heeft het in de geestenwereld net zo druk als u en ik hier. Zij kunnen ons zien, maar wij kunnen hen niet zien, tenzij onze ogen worden geopend. Wat doen zij daar? Prediken en nog eens prediken en de weg bereiden voor ons, opdat wij hier en elders tempels kunnen bouwen en naar Jackson County kunnen terugkeren om de grote tempel des Heren te bouwen. Zij haasten zich om gereed te zijn tegen de tijd, dat wij gereed zijn en wij allen haasten ons om gereed te zijn tegen de tijd, dat onze Oudste Broeder gereed is. Zijn goddeloze, boze geesten, die hier vandaan worden aan de duivel overgeleverd; zij worden werktuigen van de mensen, die op aarde volgens het licht dat zij hadden, zo goed mogelijk hebben geleefd, die eerlijk en oprecht waren, zijn nog in zekere mate onder de macht en de heerschappij van boze geesten, indien zij zonder

het voorrecht van het Evangelie en het Priesterschap en zijn sleutelen hebben geleefd. Het doet er niet toe, waar zij hebben gewoond, alle mannen en vrouwen, die zonder de macht en de sleutelen van het Priesterschap zijn gestorven, hoe eerlijk en oprecht zij ook mogen zijn geweest, zijn min of meer onder de invloed van de duivel. Net zo veel als de anderen? O neen. Zij, die met opzet boos waren, wetende, dat zij zonder Het Evangelie leefden, toen het binnen hun bereik was, worden aan de duivel overgeleverd; zij worden werktuigen van de duivel en geesten van duivels.

Laten wij eens teruggaan naar de dagen van Joseph Smith, de Profeet. Neem de bozen, die hem en zijn volk vervolgden en doodden. Zij zijn naar de hel gezonden. Waar zijn zij? In de geestenwereld en zij zijn daar ook, zo hard als zij kunnen, bezig zich te verzetten tegen de Profeet en zijn Apostelen, tegen Jezus en Zijn Koninkrijk. Zij zijn even zo goddeloos en boosaardig in hun acties tegen de zaak der waarheid als zij op aarde waren. Joseph is daar ook, maar heeft de duivel macht over hem? Neen, want hij had hier de sleutelen en de macht van het eeuwige Priesterschap en behaalde op aarde de overwinning.

Laat mij u een voorbeeld geven. Zend een magnetiseur naar een Elder in Israël, een die vol geloof is, of naar een getrouwe zuster in Gods Kerk, en zie of hij hen kan magnetiseren. Zou LeRoy Sunderland, een van de grootste op dit gebied, een Heilige der Laatste Dagen kunnen magnetiseren? Neen. Hij zou even goed kunnen proberen de zon te magnetiseren. Waarom niet? De Elder draagt het Priesterschap en daarom kan hij niet worden behandeld door een andere en mindere macht. Een magnetiseur heeft niet dezelfde macht als de getrouwe Elders van Israël, want die Elders dragen het eeuwige Priesterschap, en dat is boven en presideert over iedere andere macht. Wanneer een getrouwe Priesterschapdrager de geestenwereld binnengaat, neemt hij de zelfde macht en hetzelfde Priesterschap met zich, dat hij op aarde had. Zij hebben hier op aarde de overwinning op de macht van de vijand behaald, bijgevolg hebben zij daar de volledige heerschappij over de boze geesten en Satan heeft geen macht over hen. Niemand evenwel, zolang hij op aarde leeft, kan vrij zijn van de macht van de duivel. Wanneer deze aardse schooltyd om is en gij een trouwe scholier zijt geweest en door de machten van het Priesterschap uzelf in bedwang hebt gekregen, en uw geest van zijn stoffelijk omhulsel is bevrijd, zal de duivel dan macht over hem hebben? Niet in 't minst. Dat is het voorrecht van de getrouwe. Joseph en zij, die in het geloof in het Evangelie zijn gestorven, zijn vrij van de kwellingen van Satan. Indien nu een bende Joseph zou willen aanvallen, zou hij de macht hebben om die met èen beweging van zijn hand te verspreiden en te drijven waarheen hij verkiest. Geesten zijn met geesten even goed bekend als de mensen op aarde met elkander bekend zijn, ofschoon geesten uit stof bestaan, zo fijn, dat die voor ons niet tastbaar is. Zij lopen, spreken met elkander, hebben hun ver-

gaderingen, en de geesten van goede mensen, die deze Kerk hebben verlaten om in een andere sfeer te arbeiden, wenden al hun krachten aan en gaan van plaats tot plaats om het Evangelie te verkondigen. Joseph leidt hen daarbij, zeggende: „Voorwaarts, mijn broeders, en indien zij u de weg versperren, treedt dan naar voren en gebiedt hun zich te verspreiden. Gij hebt het Priesterschap en kunt hen verspreiden, maar indien enigen van hen het Evangelie willen horen, verkondig het hun dan. Kunnen zij hen dopen? Neen, Wat kunnen zij doen? Zij kunnen het Evangelie verkondigen en wanneer wij het voorrecht hebben Zion op te bouwen, zal de tijd komen voor de heilanden om naar de Berg Zion te gaan. Dan zullen onsterfelijken komen en zeggen: „Hier zijn duizend namen, voor welke ik wens, dat gij in de tempel zult werken, en wanneer gij daarmee gereed zijt, zal ik u een ander duizendtal geven”. Dan zullen de Ouderlingen en hun vrouwen komen om voor hun voorouders te werken, de mannen voor de mannen en de vrouwen voor de vrouwen. Dan zal men in de geestenwereld horen zeggen: „Ziet ge niet iemand, die voor u werkt? De Here herinnert zich u en heeft Zijn dienstknechten op aarde geopenbaard, wat zij voor u moeten doen”.

Is de wereld der geesten hier? Zij is niet voorbij de zon, maar op deze aarde, die georganiseerd werd voor de mensen, die er op geleefd hebben, er nu op leven en er op zullen leven, voor niemand anders. Wij zullen haar voor eeuwig beërven, wanneer wij daarvoor bereid zijn. Zij, die overwonnen hebben, gaan in de geestenwereld voort met het bereiden van de weg voor de levenden op aarde, het werk doende van heilanden op de berg Zion.

Om dit werk te voltooien, moeten wij niet één tempel hebben, maar duizenden, en duizenden en tienduizenden mannen en vrouwen zullen deze tempels binnengaan en het werk doen voor mensen, die zo lang geleden hebben geleefd als de Here zal openbaren.

Wanneer wij het werk aan de muren van de tempel, die op dit blok wordt gebouwd, hervatten, zal het nieuws van Maine tot Californië worden verspreid. Wie zal het vertellen? Die kleine duivels, die in de geestenwereld rond deze aarde zijn; millioenen van hen staan klaar om het nieuws aan duivels in Missouri, Illincis, Californië, Mexico, ja in de gehele wereld te vertellen. Zij zullen vragen: „Wat nieuws is er”? „Er is iets duivels gaande onder de Mormonen en ik weet het. Die Mormonen moeten gedood worden”. Zij weten niet wat hen tot deze gevoelens ophitst, het zijn die geesten, die voortdurend in hun nabijheid zijn.

Wij allen hebben geesten met ons, die belangstelling voor ons hebben. Toen de ogen van de dienstknecht van Elia werden geopend, zag hij, dat zij, die vóór hem waren, meer in aantal waren dan die, welke tegen hem waren. Tweederde is vóór ons, een derde tegen ons en er is geen zoon of dochter van Adam, die niet in enig koninkrijk zalig zal worden

en in zekere mate een graad van heerlijkheid en verhoging zal krijgen, uitgezonderd zij, die het Evangelie hadden, het verwierpen en tegen de Heilige Geest zondigden. Deze worden dienstknechten van de duivelen.

Hoe lang zullen zij bestaan? Dat weet ik niet en ik bekommer mij daar niet om. Wij weten allen, dat wij ons land niet graag door onkruid overwoekerd zien en het zou heel erg zijn, indien uw huizen, schuren en andere eigendommen zouden worden verwoest. Maar wat denkt ge dat de Heer moet voelen, die barmhartiger is dan wij zijn, wanneer Hij ziet, dat de duivel er in slaagt Zijn schepselen weg te lokken om hen te vernietigen? Denkt ge niet, dat zijn barmhartigheid naar die mensen uitgaat en dat Hij toornig is op de goddelozen? Denk ge niet, dat Hij dikwijls zcu willen zeggen: „O, mijn kinderen, waarom luistert ge niet naar wat Ik u zeg en houdt ge u niet aan de beginselen des levens en keert ge niet terug van de weg, die u naar het verderf voert? Ik heb gearbeid om deze organisatie tot stand te brengen en Ik wil mijn werk niet verliezen; Ik wil, dat ge naar mijn raad zult luisteren en steeds zult volharden en u zult voorbereiden om in mijn tegenwoordigheid terug te keren.

EEN NIEUWE LEIDER

benoemd voor de Nederlandse Zending

De benoeming van Don van Slooten als President van de Nederlandse Zending werd deze week aangekondigd door het Eerste Presidentschap. President van Slooten is werkzaam geweest als eerste raadgever in de Bisschap van de Wilshire Wijk, in de Los Angeles Ring. Hij heeft een betrekking als controleur en creditadministrateur bij „Ohlsson and Rice”, een fabrieksfirma.

Hij zal President J. Henry Volker opvolgen, die sinds 1959 over de zending presideert.

Als inwoner van Bancroft, Idaho, waar hij werd geboren op 22 december 1927, heeft President Van Slooten het grootste gedeelte van zijn leven in Los Angeles gewoond. Hij diende bij de Marine als piloot en

was een leider van de groep Heiligen der Laatste Dagen aan boord van de „USS Princetown”.

Van 1956 tot 1959 is President Van Slooten werkzaam geweest in de Nederlandse Zending. Gedurende een gedeelte van die tijd was hij raadgever in het Zendingspresidentschap. Hij is afgestudeerd aan de Brigham Young Universiteit in boekhouden. Naast zijn werkzaamheden in de bisschop is President Van Slooten een raadgever geweest in het O.O.V.-Ringbestuur en heeft verschillende onderwijsposities bekleed in de kerkorganisaties.

Hij trouwde met Nancy Jo Swenson, uit Portland, Oregon, op 2 september 1960. Ook zij is afgestudeerd aan de Brigham Young Universiteit. Zij is werkzaam als raadgeefster in het Jeugdwerkpresidentschap van de Wilshire Wijk.

Mevrouw Van Slooten en hun zoon John, van zes maanden, zullen President Van Slooten vergezellen naar het zendingsveld.

Indrukken over de Tempelreis Juni 1962

Reeds lang hadden wij ons voorbereid om een reis naar den tempel te mogen doen.

Eindelijk kwam dan de zo lang verwachte dag en reeds vroeg in de morgen van de 16e juni ging de reis door.

Lange tijd hadden we er over nagedacht hoe we deze reis zouden maken, of de reis gezamenlijk met de Hollandse vrienden, ons bij hen te voegen te Keulen in de Loreleytrein of met de Autocar, of uiteindelijk met ons eigen 10 jarig wagentje. Het laatste vervoermiddel werd dan, na een grondig mechanisch nazicht gekozen. Op dien bewusten 16 juni gingen we dan sloop, en bij het vertrek werd gebeden tot onze Hemelsche Vader om Zijn Hoge bescherming af te smeken.

Een triestige regen begon ons te vergezellen toen we de Stad verlieten, doch verderop brak de zon door en bestraalde de natuur met zijn gouden warme stralen.

Na het brabantse landschap kwamen de Ardeense heuvelen ons tegemoet en in een alles doorzengende warmte doorreisde we het Groot Hertogdom Luxemburg en weldra bevonden we ons op „Les belles routes de la France”.

Tamelijk vroeg werd er halt gehouden te Strassbourg en zochten we een bescheiden Hotel op. Na ons te hebben verfrist en ons innerlijk te hebben voldaan gingen we vroeg ter ruste.

Op het afgesproken uur vertrokken we 's anderdaags op 17 juni de grote weg op naar Basel. Rond de middag hielden we halt in een Zwitsers restaurant gelegen midden de schone woeste natuur en namen er een eenvoudig middagmaal. Heel verwonderd was de „serveuse” toen wij bij het maal „nur wasser” verlangden en geen bier.

Vroeg in de namiddag waren we te Zollikofen en de tempeltoren wees ons de laatste paar honder meters de verdere weg.

Wij hadden het geluk ingekwartierd te zijn bij een Mormoonsche familie. Op 18 juni werd het voor ons onze *EERSTE TEMPELGANG*.

Mijn Vrouw en ik waren erg onder de indruk van deze Heilige Stille welke de Tempel kenmerkt. Men voelt het goed aan dat er daar Iemand is, en dat men werkelijk in Zijn Tegenwoordigheid vertoeft. Op deze morgen ontvingen we onze zegeningen en Verordeningen, en na dit eerste gedeelte kwam dan de bezegeling van ons Eeuwig Huwelijk.

„Wat U op deze Aarde in Mijn Naam zult binden, zal voor Eeuwig gebonden zijn”.

Gezegend en gesterkt, doorgingen we de andere dagen dezelfde verordeningen voor onze onbekende, maar toch zo geliefde afgestorvene Broeders en Zusters.

Op woensdag 20 juni ondernamen we in gezelschap van de 2 Nederlandsche VW Combi's een mooie reis die ons doorheen VEVEY-MONTREUX en de Col de Pillon (1550 m.) voerden.

Op 21 juni ontvingen we het bezoek van onze geliefde Zendingpresident, Broeder en Zuster Volker, die er aan gehouden hadden, samen met ons, de tempelwerken voor de doden te ondergaan.

Veel te snel was de week en onze zending voorbij en op vrijdag 22 juni werden de handen gedrukt en een ieder een goede reis en goede thuiskomst gewenst.

Mag ik langs deze weg de Tempelpresident en zijn medewerkers onzen besten dank betuigen voor al het goede welke ze ons hebben gegeven. Aan eenieder die er nog niet geweest is, raad ik aan, zich zo spoedig mogelijk in orde te willen stellen, om deze Heilige Plaats te bezoeken opdat zij mogen velen welke Geest ze daar zullen aantreffen, en de Heilige verordeningen te mogen ondergaan om zich voor te bereiden tot de Celestiale Heerlijkheid.

Ik mag deze herinneringen niet eindigen zonder een zeker feit te vermelden, een feit die een ieders bewondering heeft afgedwongen.

Door tussenkomst van de gemeentepresident van Antwerpen, Broeder Tuffin, hadden wij er in toegestemd Zuster DELEU van de Antwerpse gemeente en wonende te Wevelghem, met ons mede te nemen. Deze Zuster, 80 jaar oud, heeft reeds verschillende malen een tempelreis medegemaakt, en hoopt nog meerdere malen naar den tempel te kunnen gaan. *Voor degenen die Zuster DELEU kennen*, moet het wel onze bewondering afdwingen en ik mag dan ook getuigen dat deze zuster bijzonder gezegend en begunstigd is om met zoveel gemak op haar reeds gezette cuderdom een zulkdanige reis te ondernemen om in Zijn Tegenwoordigheid zich volledig aan Hem te kunnen geven. Ze heeft zich gedurende de heen als de terug reis kranig gedragen.

Wij danken onze Hemelsche Vader dat Hij ons heeft beschermd op onze reis en ons heeft geroepen deze werken te mogen doen. Wij betuigen ook onze innige dankbaarheid aan allen die er toe hebben bijgedragen deze in de tempel doorgebrachte week tot een onvergetelijke tijd te maken.

Mochten we nimmer deze ogenblikken vergeten, is mijn innigste bede in Jezus Naam. Amen. Broeder Vandekerckhove, Mechelen (België)

Districtsconferenties

Het volgende schema is opgesteld voor onze herfst conferenties in de Nederlandse Zending.

CONFERENTIES:

Overijsel	8, 9 september
Noord Holland	22, 23 september
Eindhoven	29, 30 september
Utrecht	13, 14 oktober
Antwerpen	27, 28 oktober
Groningen	10, 11 november
Arnhem	17, 18 november

TE HOUDEN IN:

Zwolle
Haarlem
Eindhoven
Utrecht
Gent
Leeuwarden
Arnhem

Het werk in de Zwitserse Tempel

Zending:	juli 1962	Totaal op datum 1962
Oostenrijk	638	751
Beieren	92	297
Berlijn	3	4
Midden-Duitsland	47	529
Denemarken	758	764
Finland	153	153
Frankrijk	9	21
Oost-Frankrijk	79	484
Nederland		111
Noord-Duitsland	398	726
Militairen	23	214
Zuid-Duitsland	5	134
Zweden		4
Zwitserland	202	1156
West-Duitsland	184	287
Ringen:		
Berlijn	336	343
Hamburg	51	395
Holland		74
Noord-Zwitserland	228	713
Stuttgart	44	366
Andere	91	188
Totaal	3341	7714
Totaal „Endowments juli '61:	2660	1961
		6782

Korte Verhalen

Door het zonovergoten landschap snelde een trein. Het was midden op de dag, maar toch werden de lichten ontstoken. De reizigers verwonderden zich en spraken daarover. „Waarom moeten die lampen aan, terwijl de zon naar binnen schijnt?” vroegen zij elkander. Doch toen zij zo spraken, verdween de trein in een tunnel. Toen begrepen allen waarom de lampen moesten branden en van tevoren, terwijl de zon naar binnen scheen, moesten worden aangestoken. Dit illustreert wat Gods woorden voor ons doen wanneer ons levenspad plotseling verduisterd wordt. Hij, die in zonnige tijden Zijn beloften niet in zich heeft opgenomen, heeft er ook geen steun aan, wanneer hij in moeilijkheden komt te verkeren. Maar hij, die het heilig woord met zijn kostbare waarheden en verzekeringen tot een deel van zijn leven heeft gemaakt, zal licht in zijn woning hebben, wanneer tegenspoed er binnen komt.

J. R. Miller.

DE HELPENDE HAND

De stadsbus was niet vol, maar het vermoeide vrouwtje, dat bij een drukke halte naar binnen strompelde, kon moeilijk een plaats vinden voor zichzelf en het grote pak, dat zij bij zich had. Toen zij eindelijk een plaatsje had, gleed het touw, dat niet erg stevig zat, van het pak af en in de volgende ogenblikken trachtte zij tevergeefs het touw weer vast te knopen. De lachende gezichten van de medepassagiers maakten voor haar het werk niet gemakkelijker, maar juist op het ogenblik, dat de knoop voor de derde maal uit haar bevende handen schoot, werd een net geschceide vinger op de plaats gezet, waar de knoop moest komen. Toen zat de knoop direct stevig vast en een jonge vrouw lachte haar vriendelijk toe als antwoord op het gemompelde bedankje van het vrouwtje, dat haastig de bus verliet om op een andere over te stappen. „Je bent zeker lid van een of andere „Helpende Handvereniging”, merkte een kennis op, toen de bus vaart minderde en het meisje zich klaar maakte uit te stappen.

„Welnee, alleen maar van de „Helpende Vingervereniging” en ik ben het enige lid”, lachte het meisje. „Sommige gevallen hebben niet de gehele hand nodig en. . . .” De overige woorden gingen verloren, maar op meer dan èèn hart hadden de woorden indruk gemaakt en meer dan een besluit werd genomen om, zo niet de gehele hand, dan toch op z'n minst een vinger van de helpende hand te geven om de weg voor een medereiziger wat gemakkelijker te maken.

*Het karakter is als een boom en de reputatie als zijn schaduw.
De schaduw is wat wij er van denken; de boom is de werkelijkheid.*

Abraham Lincoln

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT IN VERSCHILLENDE PLAATSEN

ALKMAAR

Pie-Meijer, Johanna Sophia Elisabeth Francina; 23 juli 1962
Pie, Dik; 23 juli 1962
Pie, Frits; 23 juli 1962
de Zeeuw-Roodenburg, Nellie; 23 juli 1962

BREDA

Mol, Maria Cornelia Anna; 5 juli 1962

DORDRECHT

Hoorweg, Ronald Jean; 28 juli 1962
Klijzing, Adriana Hendrika; 29 juli 1962

GENT

de Letter, Gustaf Michel; 13 juli 1962
de Letter-Eeckhout, Simonna Camilla; 13 juli 1962
Delrue, Albert Julien; 13 juli 1962
Delrue-Verstraete, Sonia Modesta Josephine; 13 juli 1962

MECHELEN

Hofinger-Crabbe, Julie Francoise; 20 juli 1962

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM

Bakker-Berghuis, Emma; 20 juli 1962
van Berg, Emma Leoni; 13 juli 1962
van Dallen-Frerichs; Berendina Sara
van Jaarsveld-Bakker, Hendrika; 13 juli 1962
de Jong, Martinus Franciscus; 3 juli 1962
Worell-Lauppe, Gerardina Albertina Christiana; 20 juli 1962

DEN HAAG

Dorst, Popie Eliesebet Marie; 8 juli 1962
Gregoire, Franciscus Leonardus; 8 juli 1962
Bezema-Mulder; Hinderkien

SCHIEDAM

Pijl, Ronald Harry; 22 juli 1962

VERHOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

ARNHEM

Jansen, Hendrik G. J.; 6 mei 1962 tot priester

„De Ster”

Rentema, Frederik B. P.; 6 mei 1962 tot leraar
van Schouwenburg, Theo; 6 mei 1962 tot priester

AMERSFOORT

Otto, Andreas Johannes; 1 juli 1962 tot priester

HAARLEM

van Kan, Sjoek; 27 mei 1962 tot diaken
Ris, Simon; 27 mei 1962 tot diaken

HENGELO

Simons, James Harold; 15 juli 1962 tot priester

LEEWARDEN

Dijkstra, Gerrit; 15 juli 1962 tot leraar
Eizenga, Oebele; 1 juli 1962 tot leraar.

NIJMEGEN

van Eersel, Bernard Otto Louis; 15 juli 1962 tot ouderling

OVERLEDEN

Baptist, Trijntje; 7 juli 1962
Barends-Kuipers; Anna Hendrica

INGEZEGEND

EINDHOVEN

Hage, Maaïke; 4 maart 1962
Hage, Johan Adriaan; 4 maart 1962
van Helmont, Apolonia Maria; 4 maart 1962
Verhoeven, Olga Caroline; 4 maart 1962

LEEWARDEN

de Boer, Clare; 3 juni 1962
de Boer, Jacoba; 3 juni 1962
de Boer, Ina Wietske; 3 juni 1962

OVERGEPLAATST

Aardema, Albert; van Haarlem naar Utrecht
Riïgs, Michael; van zendingsschool naar Haarlem
Leatherwood, Bill; van den Haag naar Zeist
Anderson, Jay; van zendingsschool naar den Haag
McFarland, Frank; van Vlaardingen naar Den Bosch
Hunter, Keith; van Gent naar Vlaardingen
Coppin, David; van Schiedam naar Gent
Stephens, Robert; van zendingsschool naar Schiedam
Neerings, Pieter; van zendingsschool naar Amsterdam
Neerings, Nelly; van zendingsschool naar Amsterdam
King, Lougene; van Amsterdam naar Rotterdam
Packer, Judy; van Amsterdam naar Rotterdam
Barney, Barbara; van hoofdkantoor naar Amsterdam
Brammer, Margaret; van zendingsschool naar Amsterdam

van Leeuwen, Anthonie; van Brussel naar Amsterdam
Womack, Robert; van Assen naar Amsterdam
Sieverts, Bruce; van Amsterdam naar Deventer
Dennis, Le Roy; van Amsterdam naar Rotterdam
Lowe, Daniel; van zendingsschool naar Rotterdam
Crosby, William; van Amsterdam naar Mechelen
van Sweden, Robert; van Amsterdam naar Mechelen
van Meeteren, Clair; van Utrecht naar Delft
Moyer, James; van Delft naar Utrecht
Vonk, Ronald; van Den Helder naar Antwerpen
Ford, Alan; van Alkmaar naar Antwerpen
Jorgensen, Lee; van zendingsschool naar Assen
Wallentine, Rodney; van zendingsschool naar Amsterdam
Giles, Roger; van Tilburg naar Amsterdam
Chester, Daniel; van zendingsschool naar Den Helder
King, David; van Alkmaar naar Tilburg
Peterson, Carwin; van IJmuiden naar Brussel
Sundin, David; van Oostende naar IJmuiden
Vellinga, Clifford; van Alkmaar naar Oostende
Westbroek, Keith; van zendingsschool naar Alkmaar
Anderson, Thomas; van zendingsschool naar Alkmaar
Noorda, Steven; van zendingsschool naar Alkmaar
Steffens, Merelde; van Rotterdam naar hoofdkantoor
Shaw, Beverley; van Den Haag naar hoofdkantoor
Barney, Barbara; van Amsterdam naar Utrecht
Olsen, Sarah; van zendingsschool naar Rotterdam
Johnson, Janice; van zendingsschool naar Den Haag
Lewis, Margaret; van zendingsschool naar Utrecht
Thomason, Lynnea; van zendingsschool naar Amsterdam
Blodgett, Gary; van Alkmaar naar Brussel
Blackburn, Milton; van Mechelen naar Brussel
Peterson, Harold; van Rotterdam naar Alkmaar
Westerman, Bill; van Haarlem naar Mechelen
Schipaanboord, Wayne; van hoofdkantoor naar Rotterdam
Dallof, Terry; van Amersfoort naar Haarlem
Thurgood, Jim; van zendingsschool naar Schiedam
Thorpe, Lear; van Alkmaar naar Amsterdam
Anderson, Thomas; van Alkmaar naar Amsterdam
van Boerum, Ross; van Eindhoven naar Rotterdam
De Bry, Paul; van Alkmaar naar Rotterdam
Peterson, Harold; van Alkmaar naar Bennekom
Jensen, Marvin; van Almelo naar Amsterdam
Douglas, Richard; van Gent naar hoofdkantoor
Visser, Richard; van Bennekom naar Gent
van Sickle, Gerald; van hoofdkantoor naar Amsterdam
Daley, Joseph; van Alkmaar naar Almelo
Noorda, Steven; van Alkmaar naar Almelo
Osborne, Gordon; van Almelo naar Enschede
van der Kooi, Stephen; van Enschede naar Eindhoven
McFarland, Frank; van den Bosch naar Apeldoorn
Anderson, Howard; van den Bosch naar Apeldoorn

AANGEKOMEN

Johnson, Janice Lorraine; van Hooper, Utah *

Lewis, Margaret; van Declo, Idaho

Olsen, Sarah Mitchell; van Salt Lake City, Utah
Thomason, Lynnea; van Rexburg, Idaho
Wallentine, Rodney Mac; van Paris, Idaho

Margaret Lewis

Janice L. Johnson

Sarah M. Olsen

Rodney M. Wallentine

Lynnea Thomason

VERTROKKEN

Pankratz, Vernon Marion; aangekomen 12 januari 1960, vertrokken 12 juli 1962.

Werkzaam geweest: Rotterdam, Assen, Zwolle, Delft, Amsterdam, Zaandam, reizende zendeling.

Zeeman, LaMar; aangekomen 12 januari 1960, vertrokken 12 juli 1962.

Werkzaam geweest: Zwolle, Antwerpen, Rotterdam, Sneek, Schiedam, Den Haag, Gouda, als gemeente-president in Leeuwarden, Amsterdam.

van Dyke, Karl Douglas; aangekomen 12 januari 1960, vertrokken 12 juli 1962.

Werkzaam geweest: Emmen, Rotterdam, Hilversum, Amsterdam, Den Haag, Deventer.

Heaps, Dale Dean; aangekomen 27 januari 1960, vertrokken 27 juli 1962.

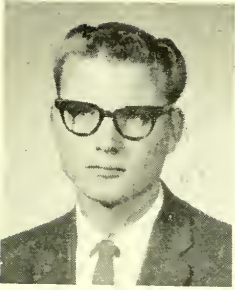
Werkzaam geweest: Amsterdam, Hilversum, Eindhoven, Zwolle, Rotterdam, als supervising elder in Enschede, Den Haag, reizende zendeling.

Montgomery, Jerry R.; aangekomen 27 januari 1960, vertrokken 27 juli 1962.

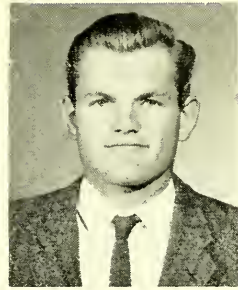
Werkzaam geweest: Delft, Den Haag, Oostende, Rotterdam, Eindhoven, Utrecht, Eindhoven, Schiedam, reizende zendeling.

Vuyk, Martinus; aangekomen 27 januari 1960, vertrokken 27 juli 1962.

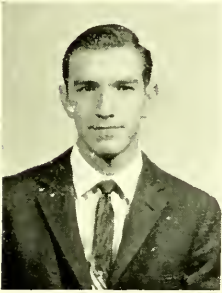
Werkzaam geweest: Apeldoorn, Rotterdam, 's Hertogenbosch, Den Haag, Hoofdkantoor, Vlaardingen, Amsterdam, Antwerpen, Overijssel.

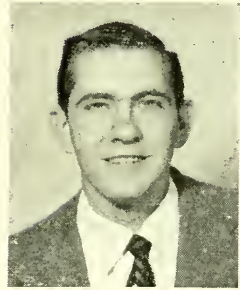
Vernon M. Pankratz

LaMar Zeeman

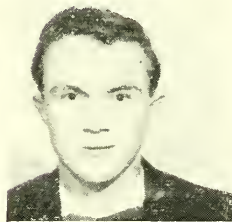
Dale D. Heaps

Martinus Vuyk

Karl D. van Dyke

Jerry R. Montgomery

Het zoeken naar onverdiend geluk

---

door Richard L. Evans
lid van de Raad der Twaalven

Ongeveer zestig jaar geleden wijdde David Starr Jordan enige gedachten aan een zeer belangrijk onderwerp — het zoeken naar geluk. Zijn benadering van dit onderwerp kan enigszins worden afgeleid uit de titel, die hij aan zijn verhandeling gaf: „De jacht naar *Onverdiend Geluk*”. Hij zeide: „Zo lang een mens leeft en vrij is, zal hij op een of andere manier naar datgene zoeken, dat hem genoegens verschaft. Maar zoeken wil niet altijd zeggen vinden. . . . De grondslag van geluk is levensrijkdom en dat is iets werkelijks en kan niet worden voorgewend of nagebootst. Daarna citeerde hij een inscriptie, die hij ergens had gelezen: „Er is in het leven niets dat zo veel vreugde geeft als het overwinnen van een slechte gewoonte. Dit is. . . de les van een leven van strijd tegen genotzucht. In het algemeen is een zondaar niet iemand, die er op uit is kwaad te doen. . . . Zondaar is hij, die geen „neen” kan zeggen. Van zonde naar goddeloosheid is een langzame overgang. . . . Omdat de aftakeling zeer geleidelijk gaat, zijn slechte mensen niet helemaal slecht, evenmin als goede mensen helemaal goed zijn. . . . De beweegreden voor de meeste vormen van zonde is het verlangen het geluk zo snel mogelijk te hebben. In de verleiding ligt de belofte van vreugde zonder de inspanning die haar doet verdienen. Deze belofte is in de geschiedenis van alle tijden nooit vervuld. . . . Onverdiende genoegens zijn slechts illusies en laten een bittere smaak na; de volgende morgen is de herinnering er aan anders. Waar geluk evenwel houdt stand en de reactie is geen gevoel van zwakheid en pijn. Wat men, volgens Emerson, bij het streven naar geluk wel moet bedenken, is dat „De wereld er uitziet als een wiskundige vergelijking, die altijd, hoe men haar ook draait, zichzelf in evenwicht houdt”. Eigenlijk en tenslotte bestaat er niet iets onverdiends. Natuurlijk is het goed naar geluk te streven. In feite is het zoeken naar waar geluk eeuwig en het bezit er van het einde. „De mens is, opdat hij vreugde hebbe” (Nephi 2 : 25) Wat zou een liefhebbend Vader — iedere liefhebbende vader — anders voor zijn kinderen wensen dan echt, durend geluk, vrede en vooruitgang? Maar er is een wet, een formule voor. Onverdiend geluk — geluk zonder deugd, zonder onkreukbaarheid, zonder inspanning, blijkt nergens mogelijk te zijn. Zoals een profeet van ouds het zeide: „Goddeloosheid bracht nimmer geluk”. (Alma 41 : 10). (Traagheid en onverschilligheid evenmin).

Er is geen vreugde in het leven die de vreugde van het overwinnen van een (slechte) gewoonte evenaart”.